

**КОНВЕНЦИЈА
О ИЗДАВАЊУ КРИВАЦА ИЗМЕЂУ СРБИЈЕ И ШВАЈЦАРСКЕ
ОД 16/28. XI 1887. ГОДИНЕ¹**

Члан 1.

Влада Његовог Величанства Краља Србије и Влада Швајцарског Савеза обавезују се, да на захтев, који једна од Влада упути другој, узајамно издају једна другој, изузимајући само своје поданике, лица која су из Србије побегла у Швајцарску или из Швајцарске у Србији, а оптужена су или осуђена као учиниоци или саучесници надлежним судовима за злочине или преступе ниже побројане:

- 1) Убиство са предумишљајем (мучко);
- 2) Убиство родитеља или предака;
- 3) Убиство деце;
- 4) Тровање;
- 5) Обично убиство;
- 6) Побацивање;
- 7) Двоженство;
- 8) Силовање, блуд с насиљем; обљуба без насиља, извршена са пристанком над дететом мушког или женског пола испод четрнаест година, кривице противу наравствености, које дражењем, олакшавањем или потпомагањем обично иду на то: да се задовоље туђе страсти, да се разврате или распусте малолетници једнога или другога пола;
- 9) Одвођење малолетника;
- 10) Одвођење, утаја, прикривање, подметање деце, лажно изношење да је нека жена родила дете; излагање или напуштање деце;
- 11) Убој и повреде хотимичне, које су проузроковале било смрт, било болест или неспособност за рад дотичног лица преко двадесет дана; које за собом повлаче осакаћење, одвајање или неупотребу удова, слепоћу, губитак једнога ока или друге сталне слабости;
- 12) Завере противу лица или имања, које се казне у Швајцарској робијом или само заточењем, а у Србији смрћу, робијом или заточењем;
- 13) Повреда личне слободе и неприкосновености дома коју би појединци извршили;
- 14) Хотимичне паљевине;
- 15) Превара, злоупотреба поверења и слична варања;
- 16) Крађа, отимање, изнуда, преварно одузимање;
- 17) Противзаконо наплаћивање такса, злоупотреба од стране чиновника, подмићивање чиновника, вештака или изборних судија;

¹ Конвенција обављена 1888. године („Службене новине“, бр. 83/1888), а ступила на снагу 5. јула 1888. године.

18) Прављење лажнога новца, где се подразумева и подржавање и преиначавање новца; издавање и стављање у течај подражаваног или преиначеног новца; подражавање и фалсификације јавних папира, или банкнота, документа јавних или приватних; издавање или стављање у течај ових папира, банкнота и докумената који су подражавани или фалсификовани; лажна писмена или телеграфске депеше и употреба ових депеша, папира, банкнота и докумената подражаваних, прерађиваних или фалсификованих; подражавање или израда печата, жигова, марака и матрица, изузимајући приватне и трговачке; употреба печата, жигова, марака и матрица које су подражаване или фалсификоване и употреба правних печата на штету другог, а тако и жигова, марака и матрица;

19) Лажно сведочење и лажна вештачка оцена;

20) Кривоклетство;

21) Подмићивање сведока и вештака;

22) Клевете;

23) Лажно банкротство;

24) Рушење, кварење или штета хотимична према покретном или непокретном имању; уништавање докумената и осталих јавних исправа;

25) Намерна повреда шина гвозденог пута, парних машина, справа или жица телеграфских;

26) Удружење злочинаца ради чињења преступљења, која су предвиђена овом конвенцијом;

27) Прикривање ствари добивених услед злочинства или преступа, који су предвиђени овом конвенцијом;

Издавање ће се тако дозволити и у случајевима покушаја злочинства горе изложених, само ако су према законодавству двеју уговарајућих страна та злочинства као таква кажњива.

Члан II

Захтев за издавање увек ће се учинити дипломатским путем.

Члан III

Лице, оптужено за које дело предвиђено у чл. 1. ове конвенције, притвориће се привремено по подношењу решења о притвору или другог писмена исте важности, које је издала надлежна власт, а поднето је дипломатским путем.

Исто тако притвор ће се извршити, кад се телеграфским путем, или преко поште, јави да постоји решење о притвору, но под тим условом, да то јављање буде свакад учињено редовним начином, дипломатским путем министру иностраних дела, ако је окривљени побегао на земљиште Краљевине Србије, или председнику савеза, ако је окривљени побегао у Швајцарску.

Притвор се може извршити или не, (факултативно), ако је молба непосредно упућена каквој судској или административној власти од држава уговорница, но ова ће власт дужна бити, да без одлагања приступи најподробнијем испитивању, како би се уверила о истоветности или доказима кривичног дела, и у случају тешкоће, да саопшти министру иностраних дела или председнику Швајцарског Савеза побуде, због којих је одложила захтевани притвор.

Притвор ће се вршити на начин и по правилима, која се утврђена законодавством умољене државе; притвор ће престати, ако за 30 дана, рачунајући од дана кад је почео притвор, поменута држава није, према члану 2, умољена да изда притворенога.

Члан IV

Издавање се неће друкчије дозволити, до само на основу било осуднога решења или пресуде првостепенога суда, било решења о притвору, које је издано противу окривљенога и послано на прописани начин законодавства оне државе, која захтева издавање, било на основу другог кога писмена, које има исту важности као и то решење, и које исто тако означаје природу и значај оптуженога дела и дан истога.

Писмена треба да имају, у колико је могућно, лични опис онога чије се издавање тражи, а тако и препис кривичнога закона, који се примењује на кривично дело.

У случају, ако би се породила сумња, да ли злочин или преступ, предмет тужбе, спада у одредбе уговора, потражиће се објашњење и, после испита, држава, од које се захтева издавање, решиће шта да учини по молби.

Уз писмена на другом којем језику треба послати и прописано оверен превод њихов на немачком или француском језику.

Члан V

Издавање ће се дозволити и онда, кад би се који од општих злочина или преступа, побројаних у члану 1. учинио пре него што је ова конвенција ступила у живот.

Члан VI

Политички злочини и преступи, а тако и преступи чисто војнички, изузети су од ове конвенције.

Нарочито је утврђено, да ни у којем случају не може лице, чије је издавање дозвољено, бити суђено или кажњено за какав политички или чисто војнички преступ, учињен пре издавања, нити пак за какво дело које би стајало у вези са каквим сличним преступом.

Члан VII

Издавање се неће дозволити, ако је, према законима државе у коју је окривљени побегао, застарела казна или тужба од дана окривљења, или од дана истраге или осуде.

Члан VIII

Ако је лице, за које се издавање захтева, оптужено или притворено за какву кривицу, учињену у држави где је побегло, издавање његово може се одгодити, док не буде осуђено и док не издржи казну.

У случају, ако би лице било оптужено или притворено у истој држави, услед уговорних обавеза наспрам извесних лица, издавање ће се ипак дозволити, а повређеној се страни оставља, да се обрати надлежној власти.

У случају, ако две државе траже издавање једног истог лица за разне злочине, умољена држава решиће, с погледом на значај оптуженога дела или олакшаваних околности, те ће окривљени, ако је умесно, бити предан другој држави, да оправда једно за другим своја окривљавања.

Члан IX

Издано лице не може се ни оптуживати ни казнити за који други злочин или преступ до онај, који је повод издавању, и ако је тај други злочин или преступ био учињен пре издавања и спадао би у исту врсту, као и ови предвиђени овом конвенцијом.

Но свакако у овом ће случају бити истраге и оптужења, ако држава, која је издала дотичнога, пристане на то. Та ће држава, ако налази за сходно захтевати, да јој се подносе какво писмено од оних наведених у члану IV-ом ове конвенције.

Међутим, пристанак овај неће бити потребан кад би окривљени вољно захтевао, да се суди или да издржи казну, или кад не би за месец дана напустио земљиште државе, којој је издан.

У сваком случају пристанак државе, која је дозволила издавање, неће бити потребан за кажњење оптужених преступа у исто доба кад и за кривично дело, за које је дозвољено издавање у толико, колико би ови преступи били у вези са кривичним делом и сачињавали би било какву отежавну околност било измену главне кривице.

Члан X

Свака држава уговорница обавезује се да, сходно својим законима, суди злочине или преступе које би учинили њени грађани према другој држави уговорница, чим ова то захте или у случају, кад такви злочини или преступи могу да се уврсте у коју од категорија побројаних у члану I-ом овога уговора.

Са своје стране, држава, на захтев које би какав грађанин друге државе уговорнице био тужен и суђен, обавезује се да не предузима по други пут оптужбу противу истога лица, и за исто дело, осим кад то лице не би издржало казну, на коју је осуђено у својој земљи.

Члан XI

Кад се дозволи издавање сви затекнути предмети, који могу послужити да се одреди злочин или преступ, као и предмети добивени крађом, предаће се држави која захтева издавање, било да издавање може да се изврши, пошто је оптужени ухапшен, било да не може, пошто је оптужени или кривац понова побегао или умро.

Под овом предајом имају се подразумевати сви предмети које би притворени склонио или оставио у држави, и који би се доцније пронашли.

Међутим, остављена су права трећим лицима, неумешаним у истрагу, која би ова могла придобити на предмете изложене у овоме члану.

Члан XII

Трошкове учињене на земљишту умољене државе услед затвора, притвора, чувања, хране и транспорта изданог лица, или услед транспорта наведених предмета у члану XI-ом ове конвенције, сносиће влада исте државе.

Члан XIII

Превоз (транзит) преко земљишта држава уговорница изданог лица, по које не би припадало земљи преко које прелази, а издата га друга држава уговорница, дозволиће се на прост захтев дипломатским путем учињен и кад је поткрепљен потребним писменима која тврде, да се не тиче каквог преступа политичког или чисто војничког.

Транспорт ће се извршити најкраћим путем, уз спровод агената умољене државе, а о трошку државе која екстрадицију тражи.

Члан XIV

Кад при истрази каквог кривичног дела једна од двеју влада нађе за потребно, да ваља испитати сведоке настањене у овој другој држави уговорници или јој је потребно какво друго писмено исљеђење (instruction), онда ће се на ту цель послати дипломатским путем одговарајућа молба (commission rogatoire) којој ће се хитно приступити, сходно законима земље.

Писмена, која нису написана на немачком или француском језику, морају бити на један од тих језика преведена, а превод прописно потврђен.

Уговарајуће државе неће захтевати накнаду трошкова, који би произишли из оваквих службених услуга, изузимајући ако би се тицало вештачкога кривичнога прегледа, трговачко или судско – медицинског (medico-legales).

Исто тако не може се ништа тражити ма за које судско писмено, које је власт једне или друге државе са своје стране саставила, у циљу истраге или доказа преступа које би учинило на њеном земљишту странац оптужен био о том у својој домовини.

Члан XV

Кад се по каквом кривичном делу укаже потреба да треба саопштити какав акт поступка или пресуде Швајцарцу, или каквом поданику Краљевине Србије онда ће писмено, послано дипломатским путем или непосредно надлежној власти у месту становања лицу, на захтев његов, лично да достави надлежни чиновник и повратиће власти, од које писмено долази оригинал, који тврди, да је саопштење учињено, и ово ће имати исту важности као да је учињено у држави одакле долази акт или пресуда.

Члан XVI

Ако је по каквој кривичној ствари потребно, да сведок лично предстане, влада држава којој припада сведок, позваће га да следује позиву који му се буде дао. На случај пристанка сведоковог, трошкови путни и бављења признаће му се од како је пошао од куће, по тарифама и правилима која постоје у земљи где ће бити сведочење. Власти у месту његовога становања могу му на захтев његов дати унапред све или неки део новца на рачун путног трошка, што ће после влада, која моли, оној другој накнадити.

Никакав сведок, био он ма које народности, кад позван од једне од двеју држава уговорница добровољно предстане судцима друге државе уговорнице, неће се моћи у тој држави окривити нити притворити за дела или ранија осуђења грађанске или кривичне природе, нити под изговором саучешћа у делима, која су предмет парнице где он постоји као сведок.

Члан XVII

Кад се при једном кривичном делу, које се ислеђује у једној од двеју држава, нађе за потребно, да се суоче кривци притворени у једној од ових, или да се добаве ствари ради доказа или судски документи, то ће се захтевати дипломатским путем чему ће и приступити, осим ако том не стоје особите побуде на путу и под обавезом, да се врате кривицу и те ствари.

Држава уговорница неће тражити никакву накнаду трошкова који би произилази услед преноса и повратка – у границама својих земљишта – злочинаца, ради суочења, пошиљања и предаје ствари ради доказа и докумената.

Члан XVIII

Уговарајуће стране обавезују се, да једна другој узајамно достављају осуђене пресуде за злочинства, и преступе сваке врсте, које су изrekli судови једне од држава уговорница противу поданика друге државе уговорнице.

Ово ће се достављање вршити средством пошиљања дипломатским путем, извода пресуде која је постала коначна.

Ако тај извод није написан на немачком или француском језику, онда ће му се приложити оверен превод на једном од та два језика.

Члан XIX

Ова је конвенција закључена на пет година, рачунајући од дана када се ратификације измењају, што ће бити у Бечу, чим буде могућно.

Она ступа у живот по истеку петнаест дана после измене ратификација.

У случају ако ни једна од двеју држава уговорница не изјави шест месеци пре истека поменуте периоде, да даље не пристаје на конвенцији, ова ће важити још пет година и тако даље од пет година на пет година.

У потврду чега дотични пуномоћници потписали су ове конвенцију и ставили на њу своје печате.